

روزگار سپری شده‌ی

زنده‌یاد دکتر جهانگیر چرختاب

دکتر اردشیر شهریزاد

سفر عمر با همسفران خود رابطه‌ی ایجاد کردند که آثار و خاطرات خوب از خود به‌جا گذاشتند. یکی از این مسافران خوب دکتر «جهانگیر چرختاب مقدم» بود. دکتر چرختاب در ۱۳۴۶/۶/۲۵ در خانواده‌ی اصیل در شهر لاهیجان به دنیا آمد. پدرش «جعفر چرختاب» رئیس اداره‌ی تعاون روستایی بود و مادرش خانم کریم از خانواده‌های بزرگ لاهیجان بود.

جهانگیر به دلیل مامور شدن پدر به «شهرستان رودسر» سال اول دبستان را در این شهر گذراند، بعد از بازگشت به لاهیجان، سال دوم تا پنجم دبستان را در مدرسه‌ی «منتصرالملک» طی کرد و دوره‌ی راهنمایی را در مدرسه‌ی امجدالسلطان به پایان برد و از همان ابتدای کودکی در پی چرایی و رابطه‌ی علت و معلول پدیده‌های تجربی بود و ذهن کنجکاو او همیشه درگیر مسایل پیرامون خود بود تا خیلی از موارد را شخصا تجربه کند و یا راهی جدید برای رسیدن به هدف پیدا کند.

دوره‌ی دبیرستان را در سال ۱۳۶۰ در دبیرستان شهید مصطفی خمینی لاهیجان آغاز کرد. این دوران نقطه عطفی برای «جهانگیر» بود، دوره‌ی که شخصیت اصلی «جهانگیر» شکل گرفت. چرختاب جوان، به دلیل حسن خلق و وسعت قلباش، همواره محبوب همکلاسی‌ها و دوستانش بود و همچنین به دلیل توانایی بالا در برقراری ارتباط با دیگران، دوستان زیادی پیدا کرد که با ایشان و همت والای خود این روابط را تا آخرین لحظه‌ی حیات خود نگه داشت.

همیشه با لبخندش دیگران را مسحور می‌کرد. صبور و حوصله و حسن نیتاش آنقدر زیاد بود که همیشه دوروبرش شلوغ بود. صبوری، هوش و استعداد بالای او باعث می‌شد تا دوستان و همکلاسی‌هایش ترجیح دهند سوالات درسی‌شان را بیش‌تر از جهانگیر بپرسند. همیشه پذیرای دوستان بود. از انتقال معلومات خود به دیگران، نه تنها خسته نمی‌شد، که لذت هم می‌برد.

در سال‌های بعد، این فضیلت را در رابطه با دوستان و سایر افراد جامعه تقویت کرد، به نحوی که داشته‌های خود را با دوستان و مردم به اشتراک می‌گذاشت و به دلیل همین بخشندگی بسیار، محبوب مردم بود و خیلی‌ها، حتی دوستان نزدیک‌اش، بعد از رفتن او، به عمق و گستردگی روابطش با مردم پی بردند.

اتوبوس عمر آدم‌ها در جاده‌ی پرفرازونشیب هستی از ازل تا ابد در حرکت است. در هر تکه‌ی از مسیر پر از رمز و راز این جاده، مسافرانی سوار و پیاده می‌شوند. مدت بودن هر مسافر در اتوبوس حیات در مقایسه با طول جاده بسیار اندک است و این مدت هم برای هر مسافر نسبت به مسافر دیگر متفاوت است؛ اما نقطه‌ی مشترک برای همه‌ی مسافران این است که چه بخواهند و چه نخواهند، دیر یا زود باید در مسیر جاده از اتوبوس پیاده شوند. چه فراوان مسافرانی که سوار اتوبوس حیات شدند، مسیری گاهی طولانی را در کنار سایرین طی کردند؛ اما اثر و خاطره‌ی از آنان باقی نمانده است.

در این میان بودند مسافرانی که از بدو ورود به اتوبوس طوری رفتار کردند که در طول سفر هم به خود و هم به همسفران خوش بگذرد. آنان از اول دریافته بودند که دیر یا زود باید در ایستگاهی پیاده شوند. بنابراین در مسیر

اتوبوس عمر در مسیر جاده‌ی هستی پیاده شد؛ اما آثار و خاطره‌های زیادی برای همسفران خود به جا گذاشت. او در قلب و یاد مردم مانا شد و شیوه‌ی زندگی‌اش سرمشقی برای دیگران شد.

سرانجام، دکتر چرختاب که انسانی مومن و معتقد بود، در ۱۳۹۷/۸/۱۶ شب رحلت پیامبر(ص) چشم از جهان فرو بست و در روز شهادت امام رضا(ع) به هنگام اذان ظهر به خاک سپرده شد.

روحش شاد و یادش گرمی باد

در سال ۱۳۶۴ دبیرستان را به پایان رسانید و در همان سال، در رشته‌ی پزشکی دانشگاه شهید بهشتی پذیرفته و در سال ۱۳۷۱ فارغ‌التحصیل شد. خدمت مقصدس سربازی و طرح نیروی انسانی خود را در «روستای مته‌کشان» از توابع شهرستان زنجان گذراند. سپس در سال ۱۳۷۴ در رشته‌ی تخصصی عفونی پذیرفته شد. پس از فارغ‌التحصیلی، ابتدا در شهرهای اردبیل و تهران خدمت کرد و سرانجام به زادگاهش برگشت و تا آخر حیات در شهر لاهیجان به خدمت‌رسانی ادامه داد.

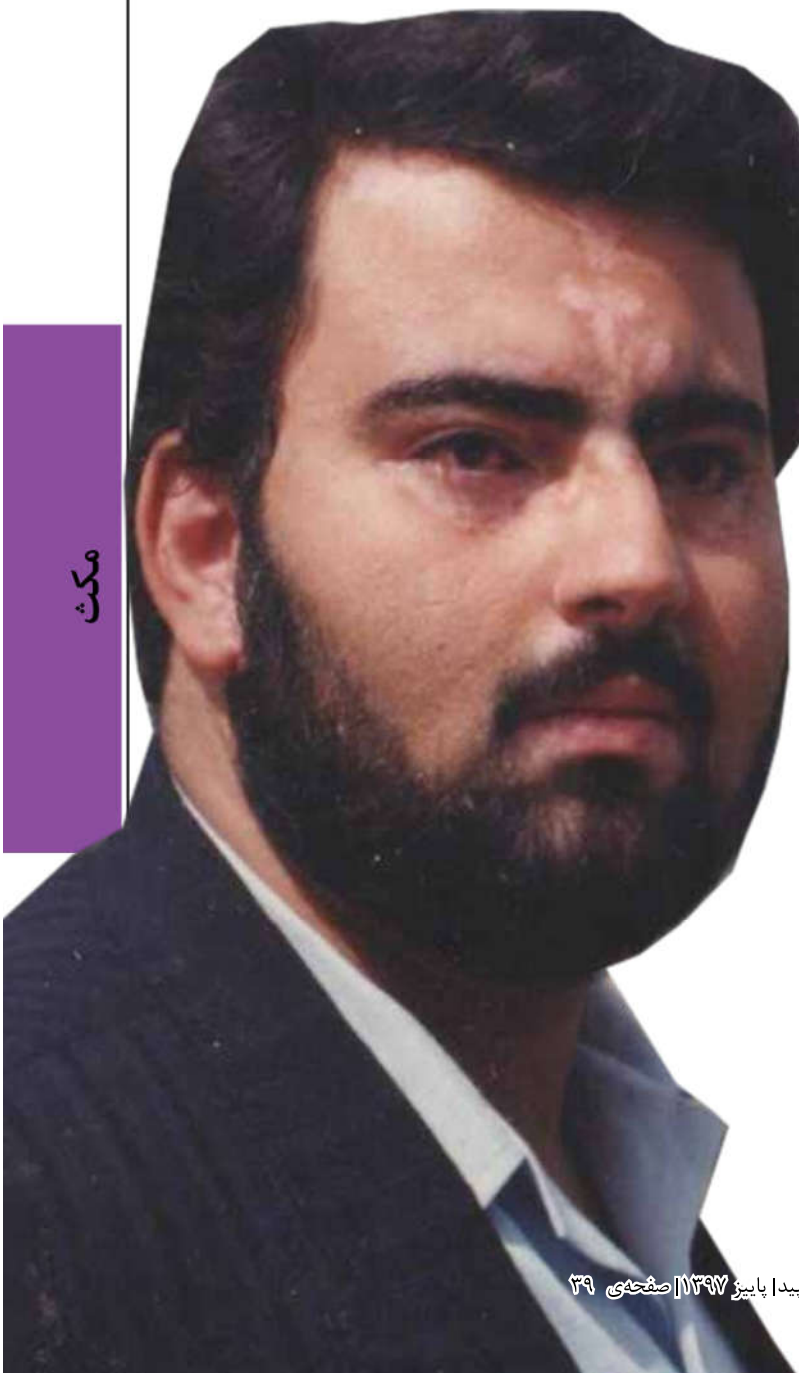
دکتر جهانگیر چرختاب در آخرین سال دوره‌ی تخصصی‌اش با سرکار خانم هادی‌پور صنعتی ازدواج کرد. حضور دکتر چرختاب در شهر لاهیجان همراه با برکات فراوان بود. ارتباط خوب با مردم، همکاران و سازمان‌های مرتبط با سلامت، آثار مثبت فراوانی داشت و حضور او در زادگاهش موجب دلگرمی همشهریان‌ش بود.

زنده‌یاد دکتر جهانگیر چرختاب مقدم، در کنار طبابت و درمان بیماران به روابط انسانی اهمیت فراوان می‌داد. دستگیری و کمک او به مراجعین بی‌بضاعت و افراد نیازمند جامعه، بسیار فراگیر و زبانشده‌ی خاص و عام بود. خیلی از امور خیر و کمک‌های او به نیازمندان، پس از رفتن‌اش هویدا شد و هرگز در زمان حیات‌اش، از این موارد سخنی به میان نمی‌آورد.

دکتر چرختاب همواره ارتباط خوب خود را با دوستان و همکلاسی‌های دوران مدرسه حفظ کرده بود و از کوچک‌ترین فرصت برای جمع کردن آن‌ها به دور هم استفاده می‌کرد. او به ابتکار خود تمامی دوستان دبیرستانی‌اش را به همراه خانواده‌های‌شان در آخرین جمعه‌ی ماه مبارک رمضان، مهمان سفره‌ی خود می‌کرد و این سنت را سال‌های سال اجرا می‌نمود، به گونه‌یی که همکلاسی‌هایش در جای جای کشور می‌دانستند که افطار آخرین جمعه‌ی ماه مبارک رمضان را میهمان جهانگیر هستند و سعی می‌کردند به هر شکل خود را به میهمانی برسانند.

بخشنده‌گی از صفات برجسته‌اش بود. بسیار خوش اخلاق بود. همیشه لبخند بر روی لب داشت. با دوستان و اطرافیانش با ملاحظت و مهربانی رفتار می‌کرد. در طول پنج دهه زندگی پر بارش هرگز کسی از او حرف سردی نشنید و همیشه مایه‌ی قوت قلب و دلگرمی دیگران بود. نوع دوستی و کمک به هم‌نوعان سرلوحه‌ی زندگی او بود. از دکتر و همسر فداکارش ۴ فرزند به یادگار مانده است. ۲ پسر و ۲ دختر که پسر ارشدش دانشجوی دندانپزشکی است و پسر کوچک دبستانی است. دختر بزرگ‌اش در سال آخر دبیرستان تحصیل می‌کند و دختر کوچک نیز دبیرستانی است.

جاودانه‌یاد دکتر جهانگیر چرختاب مقدم بسیار زود از

مکث